

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har et enkelt lille spørgsmål til arbejdsministeren: Jeg hørte, at arbejdsministeren ville ind i en forpligtende dialog med virksomhederne om mange af de her ting, men hvad betyder det egentlig?

Ordet dialog forstår jeg godt. Det betyder, at man snakker med virksomhederne. Men hvis de nu ikke vil gøre noget, hvis de bare siger, at det, de her hører fra regeringen, da er meget interessant, men så ellers gør, hvad de plejer at gøre, betyder en forpligtende dialog så, at arbejdsministeren vil sige til virksomhederne: Hvis I ikke gør noget, kommer der en lovgivning fra regeringens side?

For hvis en forpligtende dialog skal have nogen mening, må den også betyde, at der efterfølgende bliver konkrete forpligtelser for virksomhederne – enten frivilligt eller, hvis det ikke sker frivilligt, ved at regeringen griber ind.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Til hr. Holger K. Nielsen:

Det er faktisk muligt at drøfte konkrete områder med arbejdsmarkedets parter og få nogle aftaler med dem på forskellige områder – det kan være uddannelse, og det kan være arbejdsmiljø – hvor man tilrettelægger et handlingsforløb, som begge parter eller i virkeligheden alle tre parter føler sig forpligtede over for.

Det er forskellen på en forpligtende dialog og – havde jeg nær sagt – bare at have et møde, hvor man fortæller, hvad man selv mener, og hører på, hvad virksomhederne har at sige.

Og i Arbejdsministeriet har vi faktisk ganske mange erfaringer med at tilrettelægge en proces, hvor man har den målsætning, at der skal foreligge en tilkendegivelse, som man systematisk arbejder hen imod, og det er det, jeg forstår ved en forpligtende dialog: at det ikke bare er noget med, at man snakker med hinanden og så går hver til sit, men at der faktisk er en bagvedliggende proces.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg godt sige meget klart, at jeg ikke på noget tidspunkt har givet udtryk for at ville antaste den danske aftalemodel, men det tror jeg dybest set heller ikke fru Jette Gottlieb tror. Men jeg synes, det vil være naturligt, at de temaer, som fru Jette Gottlieb nævner, indgår i sådan en dialog. For det er klart, at det ikke er ligegyldigt, hvem der får pålagt overarbejde, at det ikke er ligegyldigt,

hvem der får pålagt de ubekvemme mødetider, og at det ikke er ligegyldigt, hvordan man tilrettelægger sit arbejde og sine arbejdsprocesser, om det er i et hierarkisk ledelsessystem eller det er i en mere flad organisationsstruktur, hvor man inden for en del af kollegaskabet kan tilrettelægge det, som man ønsker det.

Jeg tror faktisk også, hele den teknologiske udvikling, som vi jo er inde i, og som fremover vil blive meget stærkere, vil give nogle nye muligheder for, at man selv kan organisere og tilrettelægge arbejdslivet på en sådan måde, at man får flere valgmuligheder.

Og så er pointen jo lige præcis, at de flere valgmuligheder skal komme børnefamilierne til gode. Og når det er vigtigt, at vi siger det – og det er blevet sagt meget tydeligt her – er det jo, fordi vi ved, at børnefamilierne er en minoritetsgruppe på arbejdsmarkedet. Det er jo ikke dem, der fylder mest. Børn er noget, man får i en periode, og så er det overstået, og så glemmer man alt om det.

Og det er måske lige præcis derfor, sammenhængen mellem famlielivet og arbejdslivet ifølge de undersøgelser, der er blevet foretaget for nylig, kun kommer ind som nummer syv på LO's ønskeliste. Nummer syv på ønskelisten, det synes jeg er pinligt, og det er det, der skærper vores forpligtelse, også med hensyn til de signaler, vi skal sende til arbejdsmarkedets parter.

Formanden:

Så er det hr. Bruno Jerup i anden omgang som ordfører for forespørgerne.

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil også benytte lejligheden til at sige tak for debatten her i dag på vegne af forespørgerne, for jeg synes, det har været en god debat. Og den er faktisk blevet mere interessant, end man måske kunne have forventet for en lille uges tid siden, for dengang var der ikke mange partier, der var interesserede i at spille så konkret på banen.

Men i dag kan man jo sige, at der er kommet en række bud til regeringen, som jeg håber kan indgå i den diskussion, der skal køre fra nu af og frem til den 1. maj, så vi kan få konkretiseret en række af de ting både i forhold til Folketinget og i forhold til arbejdsmarkedets parter.

Man kan sige, at det gennemgående tema for alle er, hvordan vi sikrer, at der bliver mere tid til børnefamilierne, og at det gennemgående